

Curierul Misionar

Anul XXIV

Mai 1946

No. 5

SAPTAMANA DE RUGACIUNE A TINERETULUI 18-25 Mai, 1946

PROGRAM

Sâmbătă 18 Mai 1946

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Lectură: „Cine este pentru Domnul?”
Muzică instrumentală sau cor
Lectură: „Unde este turma?”
Rugăciuni de consacrare
Cântare de închidere
Rugăciune
Cor

Sâmbătă 25 Mai, 1946

Cântare de deschidere
Rugăciune
Cor
Lectură: „Ce este pocăința?”
Rugăciuni de consacrare
Dar de consacrare
Cântare de închidere
Rugăciune
Cor

Notă. — Faceți din această Săptămână a Tineretului ocazia minunată de predare a tuturor tinerilor din Comunitate într-o consacrare deplină pentru Domnul, în servirea Lui. Cu ocazia aceasta dați întâietate tinerilor spre a înalta către Domnul rugă fierbinte de predare a vieții lor pe altarul Său. In ziua de Miercuri 22 Mai, tinerii să se adune și să studieze din car-

tea „Calea către Hristos”, capitolul „Inaltul privilegiu al rugăciunii”. Sâmbătă 25 Mai, odată cu consacrarea lor tinerii să fie anunțați a aduce și un dar de consacrare și mulțumire înaintea lui Dumnezeu. Rugăm să aveți grijă ca toate textele cari sunt doar amintite, să fie chiar citite.

V. Florescu

CINE ESTE PENTRU DOMNUL

In ceasul în care Satana părea că triumfează, și voia să îndemne poporul la renegare, Domnul a chemat pe un bărbat consacrat, cu un caracter încercat și s'a servit de el, ca să aducă prin el pe Israel la hotărâre. „Moise s'a așezat la ușa taberii, și a zis: „Cine este pentru Domnul, să vină la Mine!” Consacrarea cuprindea hotărârea și împlinirea acesteia; nehotărâții și necredincioșii au fost nimiciți.

ULTIMA MARE BATALIE (Apoc. 16, 14)

Poporul lui Dumnezeu stă astăzi iarăși în fața unei mari crize. Satana pregătește ultimul său atac împotriva Bisericii lui Dumnezeu. „Trăim în timpul sfârșitului. Semnele timpului cari se

împinesc cu repeziciune, vestesc că revenirea Domnului Isus este aproape. Zilele în cari trăim sunt solemne și importante”. — „Mărturii”, Vol. II, p. 319.

In această lume există două stindarde: acela al prințului întunerecului și acela al Fiului lui Dumnezeu. Priviți la milioanele de tineri cari se adună sub primul stindard. Sub cel de al doilea stindard se adună acei cari au făcut un legământ cu Domnul Hristos. In curând marea bătălie va intra în faza sa hotărâtoare. Lumea întreagă va trebui să se declare pentru una sau alta din cele două tabere. Nu doriți voi să treceți de partea Domnului?

ORA DECISIVĂ ÎN ISTORIA POPORULUI LUI DUMNEZEU

Biserica lui Dumnezeu a trecut prin unele ore decisive, și de fiecare dată tineretul a fost gata să stea pentru biruința Evangheliei. Gândiți-vă la Moise, Iosif, Estera și David. Gândiți-vă la primii creștini la tinerii martiri cari au ales să moară mai bine, decât să-și renege credința lor. Pionierii mișcării advente erau tineri, a căror inimă ardea de un zel sfânt de a face cunoscut adevărul lumii întregi. Ellen Harmon avea numai 17 ani când a fost chemată de Domnul ca servă a Lui. James White a fost botezat la vârsta de 15 ani, a început lucrarea pentru Domnul la 20 ani, iar un an mai târziu a condus, cu ajutorul lui Dumnezeu, o mie de suflete la Domnul Hristos într'un timp de șase săptămâni. La vârsta de 22 de ani a fost întărit ca predicator, a luat parte în anul următor (1844) la acele importante zile cunoscute sub numele de „Strigătul dela miezul nopții”. J. N. Loughborough a început să predice la vârsta de 20 ani, J. N. Andrews a intrat în lucrarea de evanghelizare la vârsta de 21 ani, S. N. Haskell a ținut prima sa predică, ca adventist, la vârsta de 19 ani, și doi ani mai târziu a început timpul lung al servirii în lucrarea adventă.

CHEMAREA CEASULUI DE FAȚĂ

În ce situație se află tineretul astăzi? Ce puteri se unesc împotriva Comunității și cum să le întâmpinăm? Înaintea ochilor noștri să fie continuu următoarele fapte:

a) Puterile paralizatoare, ale religiei formelor. 2 Tim. 3, 1—5.

Greutatea esențială constă în faptul că mulți oameni cari merg la biserică, rămân nepăsători față de progresul uimitor al celui rău. Aceștia sunt cei morți spiritual. Lumea a pătruns în biserică. Ea paralizează pe membri și pune obstacole în fața ostinelilor de evanghelizare. Iubit tineret advent, ia seama și află că nepăsarea este cel mai mare vrăjmaș al nostru. Noi trebuie să luptăm împotriva ei. „Biserica tânjește după ajutorul tinerilor cari să depună o mărturie plină de curaj, și cari, cu zelul lor arzător, să trezească forțele amorțite ale poporului lui Dumnezeu, și astfel să mărească puterea bisericii în lume. E nevoie de tineri cari să se împotrivescă valului spiritului lumesc și să ridice glasul de avertizare împotriva primilor pași pe calea imoralității și vițiului”. — „Solii pentru tineret”, pp. 21, 22.

b. Puterile păgânismului și ale necredinței. Mat. 24, 37, 39.

Milioane de ființe omenești duc o viață fără Dumnezeu și fără speranță. Necredința și materialismul amenință chiar și civilizația creștină. În București, cele 21 de teatre și 56 cinematografe, au o mai mare atracție în după amiaza unei zile de sărbătoare decât cele 200 de biserici din același oraș. Istoria creștină modernă n'a înregistrat niciodată înainte, o atât de rapidă scădere progresivă a moralității și a vieții spirituale, ca în ultimii 25 ani. Alcoolismul se răspândește din ce în ce mai mult. Necurătenia în domeniul moral inundă țara. Infidelitatea în viața conjugală amenință puternic căminul. Filme rele și primejdioase,

și literatura obscenă se bucură de mare favoare în fața publicului. Toate aceste pericole și multe alte sute asemenea lor ne arată că trăim în timpul sfârșitului și chiamă tineretul nostru predat Domnului să intre în rândurile luptătorilor pentru adevăr și dreptate. Trebuie să facem mai mult decât reclamă aceste stări de lucruri. Trebuie să umblăm cu Domnul nostru Isus Hristos.

TIMPUL DE AZI E TIMPUL LUI DUMNEZEU

Cel mai mare războiu al istoriei universale, s'a terminat. El a lăsat în urma lui numai ruine, distrugeri, foamete și epidemii precum și milioane de oameni cari trăiesc fără Dumnezeu și fără speranță în viață. Pe de altă parte obstacolele cari au împiedecat ducerea soliei în diferite țări, au fost înlăturate. Timpul de față este timpul lui Dumnezeu și el chiamă tineretul advent la fapte. Lucrarea care este încă de îndeplinit, e nemăsurat de mare și ea cere conlucrarea unui tineret predat cu desăvârșire pe altarul Domnului. Noi vom primi puterea dumnezeiască dacă lepădăm orice păcat, fie el mic sau mare, și dacă vom părăsi orice obicei rău care ar putea păgubi dezvoltarea noastră spirituală.

În Apocalips 14, 6—12 aflăm singurul mijloc de vindecare. Dumnezeu Iși va aduna în acest timp o forță care să apere adevărul Său, și anume din rândurile tinerilor noștri. În toate locurile se văd uși larg deschise. Iubiți tineri și tinere, timpul în care trăim acum, este timpul lui Dumnezeu — și el este și timpul vostru.

Această Săptămână de Rugăciune este Săptămâna Inrolării

Fiecare Comunitate ar trebui să înroleze întregul ei tineret pentru lucrarea Domnului. Unde sunt astăzi voluntarii pentru Domnul Hristos? Domnul și Maestrul vostru vă chiamă la lucru, să îndrăzniți pentru El, ba, dacă este nevoie, chiar să muriți în cea mai glorioasă luptă.

Sacrificiu de bună voie 2 Cor. 11, 23—28).

Ostașii Domnului Hristos vor fi totdeauna gata să suporte toate greutatele, să meargă în tot locul pentru Domnul. Ascultați-l pe apostolul Pavel vorbind despre suferințele sale (Citește 2 Cor. 11, 23—28). Niciodată noi n'am putea să egalăm pe acest bărbat al lui Dumnezeu.

Pericolul nehotărârii

A nu lucra în acest ceas al crizei înseamnă a trăda cauza lui Dumnezeu. În această privință nu există neutralitate pasivă. „Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea”. (Mat. 12, 30). Iubiți tineri, Dumnezeu dorește să vă întrebuințeze în lucrare, Comunitatea are nevoie de voi și o lume acoperită de teama de moarte, vă chiamă. Noi așteptăm cu nerăbdare să apucați stindardul pe care trebuie să-l lase din mâini scumpii noștri pionieri cari au cărunțit în serviciul soliei noastre și să-l înfigeți cu credincioșie și consacrare peste tot locul în lume. În această oră, voi nu puteți și sunt convins că nici nu vă gândiți să respingeți chemarea. Cine vrea să se adune astăzi sub steagul Domnului Hristos și bucuros, de bună voie și pe față să făgăduiască solemn credincioșie și devoțament față de Dumnezeu? Cine vrea să se consacre pentru încheierea lucrării divine pe acest pământ?

UNDE ESTE TURMA?

În acest ultim ceas al primejdiei, Satana se va sili să ne facă a neglija salvarea copiilor și tinerilor noștri. Fie ca biserica să treacă la lucru și să dea pe față același spirit hotărât ca al lui Moise și să zică: „Vom merge cu fiii și fiicele noastre”.

Tineretul din căminurile și Comunitățile adventiste reprezintă cel mai mare capital al nostru. Nicio osteneală nu trebuie să ne descurajeze, când e vorba să ne asigurăm ajutorul acestui tineret. Dacă am câștiga pentru mântuire pe toți tinerii cari au ajuns vârsta adolescenței, am realiza pentru Comunitate un rezultat cu mult mai mare în câștigarea de suflete, decât prin toată lucrarea actuală de evanghelizare.

O situație îngrijorătoare

Dintr'un studiu statistic făcut asupra Comunităților din 17 Conferințe, reiese că 57% din tinerii cari au ajuns vârsta de 16 ani, nu sunt botezați. Această tristă situație este un strigăt de alarmă către fiecare lucrător și fiecare membru. Acest fapt se datorește grozaviei nepăsării a Comunității cu privire la datoria ei față de tineret. O altă constatare izbitoare este aceea că din totalul de tineri cari ajung vârsta de 20 ani, numai 3% sunt botezați. Cea mai mică vârstă la care se poate primi botezul este acum de 12 ani.

Apostolul Pavel arată că vremurile de pe urmă vor fi vremuri ale primejdiei (1 Tim. 4, 1). Aceste primejdii amenință mult mai mult pe copii și tineret decât pe cei mai în vârstă. Satana pune înaintea picioarelor copiilor noștri piedeci nenumărate. Vițiul și crima prezentate în culori frumoase și atrăgătoare sunt arătate pe ecran. Mari cantități de literatură ușoară și fără valoare ajung pe piața de cărți și trezesc interesul tineretului. Muzica a degenerat, și Jazz-ul este regele timpului. Radio-ul aduce până în căminurile noastre glasurile a mii de oameni cari duc o viață de plăceri. Dumnezeu este tăgăduit și batjocorit pe față în multe chipuri. Principiile morale sunt nesocotite și nu se mai bucură de nicio considerație, iar vițiul este înălțat deasupra virtuții. Peste tot găsim atâtea căminuri în cari fericirea este nimicită; de asemenea și divorțuri fără număr. Aceste stări de lucruri caracterizează cu deosebire timpurile noastre și constituie o serioasă amenințare pentru tineretul nostru. Fie ca bunul Dumnezeu să ocrotească pe copiii noștri de aceste primejdii; pentru aceasta El are însă nevoie de ajutorul nostru. Ce vom face noi pentru a atrage pe copiii noștri de sub influențele rele ale timpurilor de azi?

Căminul nostru un sanctuar

Puterea Comunității stă într'un raport direct cu caracterul căminului membrilor ei. Nivelul Comunității urcă sau coboară, după cum căminurile membrilor sunt evlavioase sau nu.

Adevăratul cămin creștin este un puternic zid de apărare împotriva răului și exercită o mare influență asupra vieții tineretului nostru care este continuu expus ispitelor. „Binele societății, succe-

sul bisericii, prosperitatea națiunii depinde de influențele căminului”. „Dumnezeu dorește ca familiile de pe pământ să fie un simbol al familiei din ceruri. Căminurile întemeiate și conduse după planul lui Dumnezeu, fac parte din mijloacele cele mai eficace pentru clădirea unui caracter creștin și pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu”. (Mărturii, Vol. V, p. 430). Ce răspundere colosală apăsă asupra fiecărui cămin adventist! Ținând seamă de toate acestea, să aruncăm o privire asupra unor părți a vieții de familie, asupra cărora trebuie să veghem cu toată grija.

Spiritul care să stăpânească în cămin

Spiritul căminului este cu mult mai important decât ordinea și executarea lucrului după un plan stabilit. Spiritul de fericire, de iubire, de amabilitate și de supunere dat pe față de părinți și de copii, exercită o influență care nu poate fi prețuită îndeajuns.

Copiii în anii de mai târziu pot să se abată dela calea cea dreaptă, dar niciodată ei nu se vor îndepărta cu adevărat de un cămin în care predomină iubirea. Dacă iubirea lui Dumnezeu rămâne în căminurile noastre și dacă face din noi bărbați și femei statornici, asemenea Domnului Hristos, Comunitatea va avea putere să miște lumea.

Cu ocazia unei adunări, un tânăr spuse unuia din predicatorii noștri cu lacrimi amare în ochi: „Domnule predicator, eu știu că tot ce ați spus în predica Dvs. este adevărat, dar dacă Dvs. ați cunoaște căminul în care trăiesc eu, cu siguranță că ați înțelege că eu nu pot fi un creștin și nici nu pot ajunge acest ideal. Tata și mama se ceartă iar eu mă ciorovăesc de asemenea cu fratele meu. Tocmai astăzi trăirăm una din cele mai îngrozitoare scene”. Este fapt cert că tatăl acestui tânăr era un aprig apărător al adevărului, dar el avea o religie de formă fără iubire și nici nu știa cum să câștige simpatia copiilor săi.

Astfel de experiență ne face să cunoaștem reputația noastră. Cum vom putea ajuta noi copiilor noștri să fie părtași ai puterii lui Dumnezeu, dacă viața cea nouă pe care o dorim nu începe cu căminul nostru? Aud ei dela voi numai cuvinte plăcute sau, au parte numai de ceartă și cuvinte tari? La masa familiei voastre stăpânește spiritul de vorbe goale și de critică răutăcioasă? Și mai punem încă o întrebare: Sunteți voi în bune relații cu copiii voștri? Acest lucru este absolut necesar, dacă doriți să aduceți pe copiii voștri să onoreze pe Dumnezeu și religia părinților lor. Este datoria fiecărui tată și mamă să-și cunoască bine copiii și să devină în același timp prietenul intim al lor. Căminul ar trebui să fie cel mai plăcut loc din lume. Atunci ei nu vor mai dori să caute prieteni în altă parte cu purtare îndoelnică și distracții lumești. Noi ar trebui să ne luăm timp să ne jucăm, să lucrăm și să-i ajutăm la rezolvarea problemelor lor. Față de camarazii lor ar trebui să fim prietenoși și să-i primim bine în căminul nostru.

Tineri, voi aveți de asemenea o răspundere. Cinstiți voi pe părinții voștri așa cum zice porunca?

Contribuiți voi la fericirea și tăria căminului vostru printr'o ascultare respectoasă față de ei cât și față de ceilalți membri ai familiei?

Religia în cămin

Aveți obiceiul de a face rugăciuni la altarul familiar? Copiii voștri aud ei în mod regulat rugăciuni și cântări de laudă înălțându-se la Dumnezeu și cetiți zilnic împreună cu ei Cuvântul lui Dumnezeu? Altarul familiar este punctul central de unde trebuie să plece razele de lumină ale vieții spirituale din cămin? Dacă a fost un timp, când fiecare cămin să fie o casă de rugăciune, atunci timpul acesta este cel de acum.

Comunitatea o cetate

Texte: Mica 4, 8; Ieremia 6, 27. Comunitatea și căminul sunt strâns legate între ele și ar trebui să se lase folosite de Dumnezeu în cea mai mare măsură pentru mântuirea și salvarea copiilor și tineretului nostru. Părinții poartă răspunderea principală, dar foarte multe influențe venite din afară îngreuiază lucrarea căminului, astfel că unele căminuri nu pot rezolva această problemă fără ajutorul comunității. În această privință, Spiritul Profetiei spune: „Dumnezeu a pus Comunitatea ca sentinelă, ca să vegheze cu cea mai mare grijă asupra copiilor și tineretului, observând apropierea vrăjmașului și avertizându-l asupra pericolului. Dar Comunitatea nu cunoaște situația. Ea doarme”. — „Sfaturi către Profesori”, pag. 165.

Cea mai mare răspundere a Comunității constă astăzi în misiunea pe care o are față de tinerii neconvertiți din familiile adventiste. Cei mai mulți dintre ei vor putea fi salvați dacă Comunitatea și căminul își iau asupra lor răspunderea pe care o au, și dacă se străduiesc cu râvnă și prin rugăciune să salveze tineretul.

Educarea Tineretului

Dumnezeu a însărcinat Comunitatea ca să vegheze, pentru ca tinerii ei să primească o educație creștină. Lumea este inundată de un val de îndoeli și necredințe, care, în cea mai mare parte, depinde de felul școlilor pe care copiii și tinerii le frecventează. Fiecărui tânăr adventist trebuie să i se înlesnească frecventarea școlilor noastre. Părinții și Comunitățile cari cu tot sfatul care li se dă, nesocotesc această problemă, vor suferi pagube.

Incorporat în viața Comunității

Mulți cred că lucrarea pentru tineri constă în ținerea de predici potrivite și câteodată într-un efort deosebit pentru trezirea lor. Tinerii noștri au nevoie de ceva mai mult decât atât. După

ce au luat hotărârea să urmeze pe Domnul ei trebuie atrași în viața și activitatea Comunității, pentru ca să devină conștienți că Dumnezeu i-a chemat să fie spre ajutorul Lui. Această lucrare revine Cercului Tinerimii cu diferitele lui ramuri. Dacă Cercul Tinerimii este bine organizat el va contribui în mod real la unirea intereselor tineretului cu acelea ale Comunității.

Mulți tineri s'au pierdut din Comunitate prin dovedirea unui spirit de intoleranță și de critică arătat de Comunitate față de cei greșiți. Când vedem greșelile și slăbiciunile lor, să dăm dovadă de multă răbdare și iubire. Să-i lăudăm când au făcut o lucrare bună, și să-i aducem cu iubire la calea dreaptă când au căzut în greșală. Comunitatea are nevoie de o oaste de lucrători care să știe să câștige inima celor greșiți și indiferenți, printr'o umblare plină de iubire față de ei. Unii, tineri nepăsători, pot fi salvați de influențele și poftele lumesti, dacă vor fi invitați să ia parte la binecuvântările unui cămin creștin.

Domnul să ne ajute să dăm tineretului nostru un bun exemplu despre o viață creștinească sinceră și stăruitoare. Tinerii caută în noi un model și ei rămân desamăgiți dacă acesta nu va fi găsit în noi.

Dumnezeu chiamă tineretul

Cea mai puternică mișcare religioasă a secolului face acum progrese, ajungând la punctul ei culminant și Dumnezeu somează tineretul nostru să se consacre pentru lucrarea Sa. Dar pentru a avea succes, tinerii trebuie să aibă o educație bună, o adâncă experiență creștină și inimă curajoasă. Lucrul este mult și e nevoie de multă răbdare, dar pe cei cari se predau acestei lucrări îi așteaptă o răsplătire veșnică.

În curând vom vedea pe Domnul Isus Hristos venind pe norii cerului. În ziua aceea vom fi întrebați: „Unde este turma care ți-a fost încredințată; turma ta cea mândră? Fie ca în acea clipă fiecare să putem privi fața Domnului și să-I răspundem: „Iată-mă pe mine și copiii pe cari mi i-a dat Domnul”.

Poate că sunt aci familii, ai căror copii s'au îndepărtat de Dumnezeu și Comunitate. Dacă este așa, de ce n'am face noi din tinerii aceștia obiectul rugăciunilor din această Săptămână de Rugăciune și de ce n'am lucra cu ei personal în timpul zilelor acestei Săptămâni a Tineretului pentru a-i recâștiga pentru Domnul? Să nu preocupăm nicio osteneală care ar putea să ne ajute la salvarea copiilor noștri.

Ce este pocăința ?

Una din cele mai mari nevoi a multora dintre tinerii noștri constă în a fi aduși la o vie legătură cu Domnul printr'o înțelegere clară despre fundamentala învățătură a nașterii din nou. Foarte mulți dintre tineri au crescut în credință și riscă să ajungă vârsta maturității, fără să fi avut parte de această strânsă comuniune cu Domnul Hristos.

Creștinismul are la bază fapte care nu suferă schimbare, și care, cu toate că sunt învăluite în mister, sunt totuși reale pentru a da naștere la o viață desăvârșită, iar credința, pentru a fi puternică trebuie să se hrănească din ele. Sunt date următoarele fapte:

1. Faptul existenței Domnului Hristos
2. Faptul prezenței păcatului

3. Faptul existenței Comunității

4. Faptul mântuirii.

În epoca aceasta a științei omenii se avântă în studiul faptelor, ori asupra domeniului material, ori asupra celui psihologic. Convertirea este faptul cel mai neîndoielnic și mai important din lumea spirituală și morală. A te converti, înseamnă a te lepăda de viața din trecut, pentru a servi viului și adevăratului Dumnezeu. (1 Tes. 1, 9). Prin această extraordinară transformare a caracterului, numită convertire, au trecut milioane de bărbați și femei de diferite grade de cultură ale tuturor națiunilor. Convertirea a fost un fapt biblic și spiritual și este și astăzi încă. Nu avem dreptul să tăgăduim o astfel de experiență, pentru că noi nu am trăit-o. Predându-ne Domnului Hristos noi vom primi fără îndoială, o putere: puterea lui Dumnezeu, care lucrează în noi.

Nașterea din nou este reală Ioan 3, 3. 5.

Nicodem a venit ca un învățător la Isus pentru a se converti. Domnul Isus i-a arătat că pentru a putea fi mântuit, el trebuie să vină ca un păcătos. Învățătura dată de Domnul lui Nicodem, este fundamentală. Dacă nu suntem siguri aci, nu vom fi siguri nicăiri. „După cele ce mi-au fost arătate, numai jumătate din tinerii cari mărturisesc că cred în adevăr, sunt convertiți”. — „Solii pentru tineret”, p. 125.

Prin pocăință se înțelege:

a. Cunoașterea soliei, deoarece am crescut într'un cămin adventist.

b. Trăirea unei curate vieți morale (tânărul bogat a dus o astfel de viață).

c. Participarea la adunările din Comunitate ținând seama că Diavolul ia parte în mod regulat la ele.

d. Vieța de rugăciune (Fariseii se rugau și ei)

e. Inceperea unei noi pagini în cartea vieții noastre (și păcătosul poate face aceasta).

f. A te simți fericit (Satana poate să dea simț al fericirii).

Toate acestea, deși constituie o parte a convertirii, sunt totuși mai degrabă, *rezultatul* unei transformări esențiale care a avut loc în suflet și a unei noi și personale comuniuni cu Domnul Hristos.

„Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou”. Ezech. 36, 26. Nu este vorba de o schimbare sau îmbunătățire a vechei naturi, ci de o adâncă și reală transformare a caracterului, prin care trece cel în cauză. Domnul Hristos devine punctul central al vieții sale. Omul firesc nu poate pătrunde dela sine în domeniul spiritual. El trebuie să se nască *de sus*.

Unii creștini se întreabă, dacă sunt într'adevăr convertiți, deoarece ei n'au trecut printr'o schimbare bruscă și completă, ca alții. Cei mai mulți tineri ai noștri, au crescut treptat în cunoașterea lucrurilor spirituale. „Faptul de a nu putea indica exact timpul și locul, sau amintirea tuturor împrejurărilor în care a avut loc convertirea, nu constituie o dovadă că cineva

nu e convertit. Prin mijloace, cari sunt tot atât de nevăzute ca și vântul, Domnul Isus Hristos lucrează continuu cu inima. Incetul cu incetul și aproape pe nesimțite, în suflet sunt trezite impresii, care tind să ne conducă la Domnul Hristos. Aceste impresii se nasc cugetând despre Domnul Hristos, cetind Sfintele Scripturi sau ascultând predici. Și iată că deodată, la chemarea nemijlocită a Duhului, sufletul se predă cu bucurie lui Isus. Mulți numesc aceasta o convertire bruscă, dar ea este în realitate rezultatul unei lungi și stăruitoare activități a Duhului lui Dumnezeu”. — „Solii pentru tineret”, p. 151. 152. Pocăința nu poate fi descrisă ca ceva care s'ar potrivi pentru toate cazurile, dar cu toate acestea sunt anumite părți și semne ale lucrării Duhului, asupra cărora trebuie să fim bine edificați.

Să ne recunoaștem slăbiciunea și să fim convinși de păcatul nostru. Fapte 2, 37.

Cea dintâi dovadă a lucrării Duhului asupra inimii păcătosului este trezirea simțământului despre slăbiciunea sa și convingerea de păcatul pe care el l-a făptuit. În ziua de Rusalii, ascultătorii apostolului, fiind străpunși de cuvintele rostite, au exclamat: „Fraților, ce să facem?” Ei erau în totul convinși de păcatele lor.

Moody a vorbit odată într'o închisoare, și apoi a vizitat pe deținuți în celulele lor. El a pus fiecărui deținut următoarea întrebare: „De ce ați ajuns aici?” Fiecare își apăra nevinovăția, sau arunca vina pe unul sau pe altul. În cele din urmă Moody ajunse la un bărbat care, podidindu-l plânsul, zise: „O, Domnule, eu sunt un om rău, și păcatele mele sunt mult mai mari decât puterile mele”. Acest bărbat și-a recunoscut starea și simțea că are nevoie de Dumnezeu. Unii se împotrivesc continuu Duhului Sfânt (Fapte 7, 51), astfel că ei pierd orice simț și în cele din urmă săvârșesc păcatul care nu se mai iartă. Efes. 4, 19.

Căința (Fapte 2, 38)

„Adevărata pocăință constă într'o sinceră întristare pentru păcatele noastre și părăsirea lor”. — „Calea către Hristos”, p. 32. Prin aceasta nu se înțelege numai un simțământ ci și o acțiune de voință. „În viața noastră va avea loc o schimbare reală numai atunci când am renunțat din inimă la păcat”. — *Idem*.

Rugăciunea lui David după căderea sa, ne arată natura adevăratei pocăințe. Ps. 51, 3—14. „O astfel de pocăință nu putem face prin propriile noastre puteri, ci numai prin Hristos, care S'a înălțat la ceruri și care a dat oamenilor daruri”. — „Calea către Hristos”, p. 13.

Mărturisirea (1 Ioan 1, 9; Prov. 28, 13)

De ce cere Dumnezeu să mărturisim păcatul, și cât de departe trebuie să mergem cu repararea răului făcut. Urmarea inevitabilă a păcatului este suferința și păcătosul trebuie să suporte consecințele vinei sale, fie prin mărturisirea lui înainte de încheierea timpului de har, fie prin pierderea sufletului nostru la ziua de apoi: „Când cineva care mărturisește că servește lui Dumnezeu, în schimb face rău sau vatămă pe fratele

său, reprezintă în mod fals caracterul lui Dumnezeu față de acel frate și răul trebuie să fie mărturisit, el trebuie să-l recunoască drept păcat pentru ca să fie iarăși în armonie cu Dumnezeu... dacă în vreun mod oarecare, am păgubit s'au insultat pe fratele nostru, trebuie să-l despăgubim. Dacă am adus mărturie mincinoasă fără să știm, dacă am răstălmăcit cuvintele sale, dacă am păgubit influența sa în vreun fel, noi trebuie să mergem la acela cu care am vorbit despre el și să ne retragem toate cuvintele injurioase". — „Cugetări de pe muntele fericirilor", p. 61. 62.

Mărturisirea trebuie făcută din inimă și în orice caz ea trebuie să fie definită și exactă: „Adevărata mărturisire a păcatelor are totdeauna un caracter anumit și constă în recunoașterea fiecărui păcat în parte. Păcatele pot fi de mărturisit numai înaintea lui Dumnezeu; sau pot fi de cele prin care am adus vătămare oamenilor și atunci trebuie să le mărturisim și lor și să ne cerem iertare dela dâșii. Păcatele mai pot fi cu caracter public și atunci trebuie mărturisite public. Ori de ce fel ar fi, mărturisirea păcatelor trebuie să fie însă totdeauna bine definită, fără înconjururi și recunoscând chiar păcatele de cari cel greșit s'a făcut vinovat". — „Calea către Hristos", pag. 20.

Iertarea (Ps. 32, 1. 2; 1 Ioan 1, 9)

Să fim mulțumitori Bunului Dumnezeu pentru această solie măreață a iertării. Mulți tineri nu pot înțelege faptul, că Dumnezeu, atunci când iartă, și uită. (Ier. 31, 33. 34) Golgota a spălat toate păcatele noastre și Domnul Isus Hristos a luat dela noi asupra Sa, grozavul simțământ al vinovăției și povara remușcărilor de conștiință. Iubiți tineri, dacă am îndeplinit condițiile căinței și ale iertării și dacă credem în făgăduințele divine, Dumnezeu uită, și nouă ni s'a iertat, fie că simțim aceasta fie că nu simțim.

Vieța cea nouă

Influențați, am intrat în strânsă comuniune cu Domnul Isus Hristos. El, Invățătorul nostru devine de aci înainte punctul central al nostru și toate vor fi privite în lucrarea acestei noi și minunate prietenii.

Dacă ne-am convertit cu adevărat, în viața noastră va avea loc o deplină transformare. Comuniunea cu Tatăl din ceruri, este mult mai plăcută decât societatea prietenilor de pe pământ, și cea mai curată bucurie va fi pricinuită de osteneala personală și plină de iubire de a salva pe alții. Simțământul liniștitor al iertării chiamă la ființă pacea care este „mai presus de orice cunoștință". Cuvântul lui Dumnezeu are o putere de atracție mai mare decât orice roman. Pentru ca această experiență să persiste, e nevoie de o predare zilnică a vieții noastre pe altarul Domnului și de o moarte zilnică a eului nostru. „Dacă nu ne vom pocăi în fiecare zi, nu vom rămâne pocăiți".

Apelul

Iubiți tineri, ați predat voi într'adevăr inima voastră Domnului? Ați venit voi personal la El să-I spuneți: „Doamne, eu sunt un păcătos. Doresc ca Tu să fii Mântuitorul meu personal. Vrei Tu să ierți păcatele mele și să mă iei la Tine ca pe copilul Tău?" Dacă faceți aceasta cu toată sinceritatea și dacă credeți cu toată puterea că El v'a primit, atunci toate se întâmplă așa, nu pentru că voi ați simțit aceasta, ci pentru că El a spus aceasta. Iubiți tineri, credeți voi pe Domnul Isus Hristos pe cuvânt? Doriți voi chiar în această oră să intrați la El? Doriți voi să-I predați Lui povara păcatelor voastre și să luați pentru voi iertarea? Doriți voi să gustați din pacea lui Dumnezeu și din fericirea copiilor Lui? Dacă da, faceți ca răspunsul vostru să fie acesta: „Așa cum sunt, la Tine viu".

Vești dela Moreni

Moreni, este un loc pe unde trec mulți oameni din toate unghiurile Țării în căutarea de lucru.

Pentru ținerea adunărilor districtuale în acest centru s'au închiriat saloanele „Chițu", bine cunoscute în localitate.

Adunările slujbașilor s'au ținut în localul nostru din Moreni. Pentru Sabat însă și pentru cele patru conferințe publice ținute în patru seri consecutive, s'au folosit saloanele amintite.

Când s'au făcut apeluri pentru consacrare înaintea bunului Dumnezeu pentru o vreme ca aceasta, întreaga Comunitate s'a ridicat în picioare și odată cu votul deplinei credincioșii față de lucrarea lui Dumnezeu și sprijinirea ei, au cerut insistent să li se trimită un al doilea lucrător ca ajutor în acel câmp, deoarece chemările din partea oamenilor doritori de mân-

tuire sunt atât de multe încât nu pot fi satisfăcute de unul singur.

La apelul făcut pentru consacrarea tineretului, s'au ridicat 27 de tineri cari au cerut să fie botezați cu ocazia primului botez ce va avea loc. Cu adevărat că tineretul vine „ca roua" la Dumnezeu, iar bunul Dumnezeu îl prețuește și-l binecuvintează.

La adunările publice la care au luat parte sute de inși, mulți cetățeni au fost auziți exprimându-se: „Lucrarea aceasta pe care o fac Adventiștii de Ziua Șaptea este o lucrare foarte serioasă și însemnată". Toți și-au exprimat profunda impresie ce le-a făcut prezentarea soliilor dumnezeiești pentru acest timp și dorința de a mai asculta astfel de conferințe, invitându-ne să revenim în mijlocul dâșilor cât mai curând posibil.

G. Graur

Vești dela Comitetul Uniunii

Cu prilejul adunărilor Comitetului Uniunii în ședința sa obișnuită anuală la București la finele lunii Martie, în fiecare dimineață au avut loc studii și rugăciuni și ore de consacrare, conduse de diferiți servi ai Domnului. Subiectele tratate au fost despre lucrarea Duhului Sfânt în ce privește renașterea și creșterea creștinului și rezolvarea marilor probleme ce se ridică în fața Bisericii; tineretul ca problemă vitală. Biblia ca singura apărare în primejdii sfârșitului și răspunderea Bisericii față de evenimentele viitoare. Orele au adus mângâiere și îmbărbătare. Duhul Domnului fiind simțit în lucrările Sale. Cu o nouă consacrare servii Domnului au pornit la lucrul lor.

În urma studiilor și a discuțiilor pline de devotament s'au luat următoarele hotărâri:

Hotărâre de mulțumire și consacrare față de Dumnezeu.

Comitetul Uniunii fiind adunat la ședința sa anuală obișnuită în luna Martie 1946, privind la toate cele petrecute în cursul anului 1945, consideră ca cea mai plăcută și aleasă a sa datorie ca în fruntea tuturoi hotărârilor să înscrie următoarea

Hotărâre de mulțumire

Mulțumim Tatălui Ceresc care după mulțimea îndurărilor Sale ne-a făcut să trăim multe și minunate împrejurări în cursul anului ce a trecut.

Mulțumim Tatălui Ceresc pentru că pe căile Lui minunate de conducere a pus capăt măcelului care bântuia în lume de câțiva ani de zile, dând iarăși liniște neamului omenesc să revină la ocupațiile lor pașnice.

Mai ales mulțumim pentru faptul că El așa a rânduit lucrurile în Țara noastră și pretutindeni ca nu numai să se proclame dar și să fie cu adevărat deplină libertate de propovăduire a Sfintei Evanghelii spre mântuirea celor ce vor crede.

El a și înlesnit această lucrare după cele văzute cu ochii noștri, făcând prin prezența Duhului Său Sfânt ca în sânul Bisericii Sale și chiar și în multe alte suflete să domnească un duh de pocăință, de consacrare, de jertfă, de unire și de râvnă pentru cauza Impărăției Sale. Domnul a făcut cu puțință ca Servii Săi, fiind în cea mai mare parte din nou la lucrul lor, să poată să se devoteze lucrării de păstorie și evanghelizare, ducând Bisericii și sufletelor solia de redeșteptare și reformă sub conducerea Duhului Sfânt și Evangheliei la fiecare faptură.

Mulțumim Tatălui pentru că ne-a înlesnit funcționarea cu cea mai mare putere în anul trecut a vechilor instituții ale Bisericii: Casa de Editură și Institutul Biblie cu Gimnaziile de băieți și fete, și că ne-a binecuvântat îndurător și cu începerea lucrării medicale la

noi în țară ca ramură organizată aparte, având pe lângă medici devotați Cauzei Sale și o școală de surori infirmiere. Mai ales mulțumim pentru aceasta din urmă cu atât mai mult cu cât realizarea ei răspunde la un vot făcut de același Comitet în anii grei de persecuție religioasă la noi în Țară.

Mulțumim Tatălui Ceresc pentru soliile de avertizare pe cari El ni le-a dat atrăgându-ne luarea aminte asupra evenimentelor de însemnătate hotărâtoare pentru sufletul nostru ce au loc în Sanctuarul Ceresc unde lucrarea de mijlocire a Domnului Hristos ca Mare Preot merge către o grabnică încheiere.

Mulțumim pentru tineretul care mișcat de Domnul Insuși a luat hotărâri mari și s'a înrolat în mod hotărâtor pentru ducerea Evangheliei la orice faptură, al cărui rezultat s'a și dovedit în toate ramurile lucrării.

Mulțumim pentru posibilitățile de călătorie și de transport, pentru ajutorul financiar, pentru păstrarea noastră și a celor de o credință cu noi în deplină și sporită sănătate corporală și spirituală; mulțumim pentru legăturile frățești bisericești ce s'au putut relua.

Iar acuma văzând noi tot acestea și încă alte multe bunătăți pe cari Domnul le-a făcut sufletului nostru,

Hotărâm

Să ne devotăm cu tot ce suntem și cu tot ce avem pentru grabnica îndeplinire a lucrării Sale la noi în Țară și să chemăm și pe toți ceilalți conlucrători, slujbași ai comunităților și credincioși Adventiști de Ziua Șaptea la o și mai deplină consacrare pe altarul și în slujba Sa.

Hotărâm ca să veghem și mai atent la viața noastră pentru onoarea Numelui Său.

Hotărâm să ne devotăm în deosebi pentru realizarea în familiile și Comunitățile noastre prin puterea Harului Său — pe care-L cerem cu deplină înțelegere a lipsurilor noastre — chemării ce se adresează Bisericii prin profetul Maleahi 4. 5. 6 de a întoarce inima părinților către copiii lor și a inimii copiilor către părinții lor, pentru ca țara să nu fie lovită cu blestem.

Hotărâm să atragem tot mai riguros atenția atât credincioșilor cât și tuturoi semenilor noștri asupra însemnătății evenimentelor cari au loc în cer și pe pământ și asupra necesității unei întoarceri din toată inima la Dumnezeu prin ținerea poruncilor Lui și credința lui Isus Hristos.

Hotărâm mai ales ca să facem din umblarea după prezența Duhului Sfânt, Mângâietorul și îndrumătorul la cercetarea inimilor noastre și a adevărului Sfintelor Scripturi, regenerarea sufletelor noastre, ținta noastră de căpetenie.

Hotărâm a stăruii atât pentru noi cât și pentru semenii noștri la marea nevoie de a apro-

funda Sfintele Scripturi, singura apărare în vremuri grele și singurul îndrumător în căile mântuirii; de asemenea a lua seama la mărturiile Spiritului profetic, dar special pentru Biserica adventă.

Hotărîm de asemenea a susține cu toată puterea instituțiile pe cari Domnul ni le-a dat sprijinindu-le prin colaborarea noastră călduroasă.

Iarăși mai hotărîm să veghem ca Biserica să fie ferită de curente de apostazie de orice fel, dând avertizări la timp și luând măsuri grabnice și eficiente acolo unde s'ar ivi.

La toate acestea cum și la toate cele pentru slava Numelui Său și prosperitatea Bisericii Sale să ne ajute Bunul Dumnezeu.

Hotărîre de mulțumire față de Inaltele Autorități

Văzând nobilele străduințe ale Inaltelor Autorități ale Țării de a înscrie în legiuire principiile unei depline libertăți religioase,

Hotărîm

Să înfățișăm Inaltului Guvern asigurarea că eforturile acestea trezesc în inima cetățenilor Adventiști de Ziua Șaptea din România ecoul celei mai depline mulțumiri.

Diferite hotărîri

Studiindu-se diferitele ramuri de activitate ale Comunităților s'au luat diferite hotărîri

cari sunt date pe scurt după cum urmează:

În fiecare Comunitate să activeze Cercul de binefacere Tabita, sporindu-se ajutorarea celor săraci, bolnavi, orfani, văduve și invalizi.

Se va intensifica lupta împotriva analfabetismului.

Se va îmbărbăta lucrarea agricolă pentru a procura hrană populației amenințată cu foamea și se vor ține zile de post și rugăciune pentru ca Bunul Dumnezeu să dea vremuri roditoare.

Se va da o deosebită atenție educației copiilor și tineretului.

Se va accentua activitatea de propagare între credincioșii Comunităților noastre a principiilor igienei, ținându-se cursuri speciale și conferințe, cu aplicații practice.

Se va întări activitatea Școlii de Sabat, pentru toate vârstele. Se va urmări ca fiecare elev al Școlii să aibă și să studieze zilnic lecțiunea. Se va da atenție claselor de familie acolo unde sunt necesare. Ținta minimă pentru darul Școlii de Sabat să fie de 300 lei la țară și 500 lei la oraș. Pentru fondul de educație ținta minimală să fie de 100 lei la țară și 200 lei la oraș.

Se va da din nou ocazie să se aducă darul de mulțumire, după Școala de Sabat.

Se vor lua măsuri ca în lunile August-Septembrie să se țină Adunarea Generală a Uniunii.

P R E D A R E

*Privesc departe la Golgota, spre-Acel Isus de pe Calvar,
Căci El îmi este ținta vieții și crucea Lui al vieții far.
Privesc iubirea Lui cea mare: că El un Fiu de Dumnezeu
A suferit moarte de cruce, a suferit în locul meu.*

*Păcatul meu și-a' tău creștine, și ura ce ne-a biruit,
Acestea au strigat atunci: „Isuse să fie răstignit”!
Cununa cea de spin pe frunte și azi tot noi I-o împletim,
Păcatul nostru și azi strigă: „Să-L răstignim! Să-L răstignim!”*

*Mă voiu preda din tinerețe Acelui care m'a iubit,
Și pentru mine din iubire pe cruce'n chinuri a murit.
Mă voiu preda din tinerețe slujind la sfântul Lui altar,
Vestind la toți marea iubire și jertfa cea de pe Calvar.*

*În veci privi-voiu la Golgota ca să cunosc iubirea Sa,
Ca să-mi cunosc și datoria și care e menirea mea;
Ca să cunosc a Lui voință, să lupt alături de Hristos,
Să-I cânt cântări de biruință, să-I cânt, să-I cânt melodios.*

*Isus rămâne farul vieții, spre jertfa Lui mereu privesc,
Deci dorul meu și bucuria e ca pe Domnul să-L servesc,
Să mă predau din tinerețe, slujind la sfântul Lui altar,
Vestind a Lui mare iubire, și vestea că El vine iar.*

ȘCOALA DE SABAT

Centru de educație divină

„Cercetați Scripturile pentru că socotiți că în ele aveți viața veșnică, dar tocmai ele mărturisesc despre Mine“. Ioan 5, 39. Domnul Hristos ne atrage atenția la cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvântul „cercetați“, are o însemnătate mai deosebită decât a cetii. Dicționarul explică acest cuvânt în felul următor: a cerca de repetite ori, a observa cu luare aminte; a întreba cu deamănuntul, a căuta în toate părțile, a examina. Din cele explicate înțelegem că este vorba de o lucrare însemnată, așa cum se face într'un laborator. Oamenii de știință în laboratoarele lor, cearcă de repetate ori, poate de mii de ori. Observă și ia aminte la toate fenomenele cari se întâmplă — mai ales când este vorba de o invenție. Cercetează cu deamănuntul toate părțile și reexaminează. Ei se obosec și multe nopți nu dorm. Pasiunea pe unii îi împinge până la sacrificiu. La baza lucrării acestor oameni, stau trei motive: unii din cercetare și-au făcut un ideal, alții o fac pentru ca să devină bogați, iar cei din urmă, fac lucrul acesta din mândrie ca numele lor să apară în glorie. Toate trei motive sunt cu scopuri trecătoare. În cele spirituale lucrurile se schimbă. Noi cercetăm Cuvântul ca să avem viața veșnică.

Acum ne întrebăm. Dacă oamenii aceștia sunt stăruitori în cele vremelnice chiar până la sacrificiu, ce fel trebuie să fim noi când este vorba de viața veșnică? Care să fie limita zelului și stăruinței noastre în cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu? În Sfintele Scripturi ni se spune că pe Domnul Hristos Il apuca

zorile dimineții în rugăciune și cercetarea Cuvântului lui Dumnezeu. El, care a făcut această experiență și ca Mare Creator a toate ce vedem și ca Mare Medic vindecător al sufletului omului, ne invită pe fiecare — acum cât mai este timp — să ne supunem viața noastră cercetării și examinării Duhului Sfânt. Acesta este scopul vieții noastre pe pământ: să cercetăm pentru a fi cercetați de Domnul. El prin puterea razelor luminoase ale Cuvântului Său, cearcă, observă cu luare aminte, cercetează cu deamănuntul, caută în toate părțile sufletului nostru și ne arată starea, dacă suntem sănătoși sau bolnavi. Dacă suntem bolnavi ne arată și căile de vindecare. „Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțurile și gândurile inimii. Nicio făptură nu este ascunsă de El, ci totul este gol și descoperit înaintea ochilor Aceluia cu care avem a face“. Ebrei 4, 12. Aceasta să ne fie ținta noastră: cercetarea Cuvântului în fiecare zi și supunerea vieții noastre, voiei exprimată în acest Cuvânt.

Școala de Sabat are un rol deosebit: să se ocupe de creșterea spirituală a membrilor Comunităților noastre. Prin planul lecțiilor biblice săptămânale, întreaga Comunitate este la studiu pentru cercetarea Cuvântului Sfintei Scripturi. Școala de Sabat are de atins un ideal cu fiecare elev al ei. „Fiți desăvârșiți după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit“. Mat. 5, 48.

Ordine și rânduială

Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu al ordinei și buneii rândueli. La fel, noi avem nevoie de multă ordine într'o școală, ca cea de Sabat. Pentru unele școli de Sabat reamintim programul cu durata de timp amintită în „Manualul Comunității“, pag. 148.

De acest program care începe la ora 9,30 și termină la 10,45 trebuie să ne ținem strict, altfel încurcăm întregul program. Să nu uităm însă, ca timpul destinat repetiției și mai ales studiului pe clase, să nu fie cu niciun chip scurtat. Dacă scurtăm, aceasta este la fel ca atunci când chemăm pe cineva la masă și după ce începe să mănânce îi luăm mâncarea de pe masă. Pe lângă cele de mai sus amintim încă de unele lucrări care trebuie făcute cu toată stăruința pentru ajungerea idealului nostru.

1. Prezența și punctualitatea tuturor membrilor în Școala de Sabat.

2. Să se țină săptămânal ora instructorilor atât cu cei dela majori cât și dela copii.

3. Toti membrii și copiii să aibă lectiune, iar copiii să aibă „Istoria Biblică ilustrată“.

4. Cu toții să ne străduim a studia lecțiunea zilnic.

5. Studiul lecțiunii să fie făcut și în clasele de familie.

6. Să se țină separat Școala de Sabat a copiilor.

7. Să urmărim totdeauna ținta la darurile Școlii de Sabat.

8. Darurile să fie strânse de instructori pe clase.

Pentru anul acesta se va da o atenție deosebită Școlii de Sabat și Comitetul Uniunii va stăruii ca cele de mai sus să fie aduse la îndeplinire în fiecare Comunitate.

Toate aceste îndemnuți și planuri sunt spre binele nostru. Domnul Hristos ne va ajuta să le aducem la îndeplinire pentru că noi iubim venirea Sa.

Din valea Prahovei

în Lunca Dunării

În cea de a doua parte a programului hotărât pentru iarna trecută, am ajuns și în Comunitatea Slănic-Prahova din câmpul fr. N. Alexe și Pompiliu Sersea. Spre deosebire de centrele din Teleorman, cu casele de rugăciuni spațioase și marele număr de membri, am găsit aci un loc de adunare mai mic, cu suflete mai puține, dar gata a se consacra pe altarul Domnului și plini de „fericita nădejde“ a creștinului, nădejde care este vie în inima tuturor celor de aci. La aceste adunări au mai venit și parte din membrii comunităților: Vălcănești, Petroșani, Goruna, precum și familia de credincioși din Vărbilău-Prahova. În mijlocul fraților noștri din acest district am găsit o caldă primire, ei înșiși fiind gata a răspunde cu toată inima la toate apelurile cari au fost făcute. În Sabatul dela 29 Dec. 1945, am avut o mult prea binecuvântată oră de consacrare, ținută de Fr. Șt. Demetrescu. Duhul lui Dumnezeu a vorbit direct inimilor celor prezenți și sufletele și-au mărturisit cu „plâns și bocet“ păcatele lor, cerând îndurare și iertare dela Bunul Dumnezeu. Cu toții am simțit prezența Duhului Sfânt mai mult ca oricând înainte.

La apelul făcut pentru lucrarea misionară cu cărți, aproape toți cei prezenți au răspuns cu mult entuziasm. Dumineca după masă a avut loc o frumoasă serbare a tineretului, la care fr. Catană din Comunitatea Ploești a contribuit cu mult zel. În fiecare seară, orele publice au fost vizitate de numeroși vizitatori, cărora membrii noștri le-au cedat locurile lor. Bucuria în Domnul a fost mare aci și frații și surorile au plecat dela aceste adunări cu multe învățături și binecuvântări, precum și cu hotărâri sfinte de a face o adevărată reformatiune a felului lor de viață, sub conducerea Duhului Sfânt.

Zilele următoare le-am petrecut în mijlocul fraților noștri din Comunitatea Ploești, unde au venit și alte șapte Comunități de prinprejur. Și aci am petrecut ore minunate la picioarele Domnului. Solia a fost vestită cu putere de frații pionieri ai lucrării noastre din România. Cu această ocazie a avut loc și inaugurarea casei de rugăciune (biserica evanghelică luterană), o clădire monumentală pe care Domnul a pus-o la dispoziția lucrării Sale într'un mod atât de minunat. În Sabat după masă, frații pionieri de pe valea Prahovei, alături de frații P. Paulini, Șt. Demetrescu și M. Manea, au spus experiențe pline de îndemn din începuturile lucrării Domnului din aceste părți. Și îmbărbătarea a umplut inimile tuturor celor prezenți. Domnului Celui Atotputernic au fost înălțate rugăciuni de laudă și mulțumire pentru

bunătatea și purtarea Lui de grijă față de Biserica Sa, pe care a condus-o într'un mod atât de minunat.

Din catedrala ploeșteană, zilele următoare ne-au găsit în mica Comunitate din pitorescul orașel Sinaia din câmpul fr. Hioară Mihail și Șt. Măndoianu. Au mai venit aci membrii din Pojana Tapului, precum și familia de credincioși din Azuga. Deși puțin la număr, totuși inima lor era plină de aceeași speranță fericită pe care am întâlnit-o și în Comunitățile mari. Duhul lui Dumnezeu a vorbit și sufletelor din Sinaia, și alături de celelalte suflete doritoare de mântuire, și-au exprimat și dânsii dorința sinceră de a servi lui Dumnezeu, mai mult ca până aci. La orele publice de seara a luat parte un frumos număr de vizitatori, iar Duminecă după masă, puținii tineri de aci au laudat pe Dumnezeu prin cântece și poezii, în cadrul unei plăcute producții.

Apropiindu-ne de sfârșitul acestei campanii de iarnă, am ajuns împreună cu Fr. M. Manea, în Comunitatea Putineiu-Teleorman din câmpul fr. C. Trașcă și D. Voicu. Aici am petrecut iarăși zile de bogate binecuvântări dela Domnul. Și membrii din acest centru au luat hotărârea să se consacre pe deplin pentru Domnul. Ei s'au convins că a sosit timpul pentru a părăsi cu desăvârșire păcatul. Tineretul de aci a înțeles deasemenea chemarea de a merge în lucrarea de răspândire a soliei Evangheliei. Doisprezece tineri de aici și-au pus ca țintă să facă cât mai curând legământ cu Domnul. Productia tineretului din acest centru a fost însoțită de frumoase melodii cântate de tineri, din instrumente muzicale.

În călătoria noastră misionară am ajuns și în Comunitatea Traian-Teleorman din lunca Dunării. Impresia lăsată de aceste suflete, este, că frații și surorile din acest centru sunt nepus de bucuroși de adevărul care a pătruns în inima lor, decât alții. Zilele petrecute aci au fost cu totul deosebite. Duhul Sfânt vorbind inimilor celor prezenți în ora de consacrare din Sabat, ținută de fr. M. Manea, sufletele s'au predat Domnului fără nicio rețineră. Păcate grele au fost mărturisite și lacrimi de adâncă remușcare au fost vărsate. Suflete cari au părăsit calea cea dreaptă, s'au întors la Domnul și altele noi s'au alipit de Biserica Sa. Caracteristica sufletelor din Traian și împrejurimi este râvna pentru lucrarea Domnului. Cât despre ospitalitatea fraților de aci, aceasta s'a dovedit a fi mai presus de orice așteptare. Tinerii din Traian, împreună cu cei din Seaca și Putineiu, au dat o frumoasă producție în ca-

drul orei tineretului. Ei și-au propus să citească cu mai mare zel Sfintele Scripturi și credem că făgăduința n'au lăsa-o neîmplinită. În fiecare seară au avut loc ore publice la cari au luat parte mulți vizitatori, și cari în acele ore au recunoscut temeinicia adevărilor Bisericii noastre.

Deplasându-ne de aci, în sensul cursului apei Dunării, după o lungă călătorie cu căruța (40 km.), am ajuns, împreună cu fr. N. Gheorghită, în Comunitatea Bujoru-Vlașca, din câmpul fr. Fl. Turturică. Nici aici n'am fost lăsați singuri. Duhul lui Dumnezeu a fost cu noi. El a lucrat cu inimile celor cari au înțeles să vină la orele de învățături cari s'au ținut aci. Ingerii Domnului au putut duce și

de aci rapoarte despre multe și sincere mărturisiri de păcate făcute de cei cari s'au simțit cu inima împovărată. Am găsit și aci tineri doritori după împărăția lui Dumnezeu. În cadrul orei tineretului ei au lăudat pe Domnul prin cântări și poezii și și-au exprimat dorința să aibă și ei parte de mântuire. Ne-am despărțit într'o atmosferă caldă și, peste tot, frații și-au exprimat dorința să aibă loc cât mai des astfel de adunări.

Domnul să fie lăudat pentru tot ceea ce s'a făcut, și El să ude cu Duhul Său cel Sfânt sămânța aruncată, făcând-o să răsară spre mântuirea multora.

Gh. Indricău

Vocea Moldovei

Cea mai mare campanie de evanghelizare cunoscută până acum pe plaiurile Moldovei, s'a încheiat. Ea a fost inaugurată la 4 Noiembrie 1945 în prezența fratelui V. Florescu primul delegat al Uniunii, la Fundul Moldovei și încheiată la Bacău, în prezența ultimului delegat, P. Păunescu, la 3 Martie 1946. Prin toate mijloacele posibile, ca de pildă: săli mari închiriate și cari au devenit neîncăpătoare, la sate șure mari, invitații, publicații, tablouri, predici și programe ale tineretului, însoțite de coruri, Tripla Solie s'a vestit cu mare putere pentru cei în afară, iar celor din lăuntru: Redeschere și Reformă, a produs o neobișnuită sguđuie de pocăință în inimile multora. Isa. 33, 14. Au fost mărturisite cu lacrimi, multe și grele păcate.

Mulți tineri au mărturisit cu lacrimi păcatul neascultării față de părinți, făgăduindu-le ascultarea. Unul s'a ridicat și a zis: „Eu am vrut să omor pe tatăl meu“, iar altul cu o voce disperată: „Eu am prădat pe oameni la drumul mare. O, rog pe Dumnezeu să mă ierte! Rugați-vă pentru mine!“ O tânără de 19 ani, care numai pentru a doua oară venise la adunările noastre, la ora de consacrare în Sabat, simțind puterea muștrătoare a Spiritului Sfânt, s'a sculat, și-a mărturisit păcatele și s'a consacrat pentru a-I sluji lui Dumnezeu. A doua zi ea a adus podoabele ei, două brățări de argint, cu inițialele numelui ei pe ele, zicând: „Transformați acestea în bani și dați-le pentru predicarea Evangheliei, căci eu nu le voi mai purta. Această tânără a scris și o poezie ca urmare a consacrării. Poezia conține 8 strofe, încheind astfel:

Vieța noastră-i trecătoare
La nimic nu-i de folos,
Decât să urmăm în toate
Pe al nostru Domn Hristos.

Marea campanie de evanghelizare s'a încheiat cu ultima adunare districtuală în orașul Bacău, care a luat aspectul unei adunări generale a Conferinței, la care au participat membrii a 15 Comunități. Aci la această mare sărbătoare a credincioșilor din Moldova, în Sabatul din 23

Februarie 1946, a avut loc solemnitatea întăririi prin punerea mâinilor pentru serviciul de predicator, a fratelui Emilian Niculescu. Slujbașii celor 15 Comunități, prezenți la marea adunare dela Bacău, au formulat următoarea hotărâre.

Cu ocazia adunării districtuale din Bacău, dela 20—24 Februarie 1946, delegații acestor 15 Comunități, au expus nevoia de a li se trimete lucrători pentru ca să se facă față cerințelor tot mai mari în ce privește răspândirea Soliei și în acest scop s'a hotărât în unanimitate de voturi, ca să se ceară comitetului Uniunii, să trimită în Moldova 10 lucrători, cari vor fi susținuți prin credincioșie în zecimi și daruri și la nevoie și prin sacrificii speciale.

Credincioșii din Moldova multumesc conducerii Uniunii pentru cei cinci delegați în frunte cu D. Florea, cari au venit în această Conferință Moldova spre a ajuta la pregătirea lor pentru apropiata venire a Domnului Isus în mărire și îi roagă, ca și în viitor să facă la fel.

Credincioșii Moldovei trimit salutul lor, tuturor credincioșilor din toate Conferințele Uniunii noastre.

Acum tineretul Moldovei se pregătește pentru un mare Congres însoțit de o excursie în vara anului 1946, anume în timpul vacanței școlare și în intervalul dintre prășitul porumbului și seceratul grâului.

Domnul să facă parte poporului Său de mari bucurii, bucurii curate și tot mai noi și diferite, până când se va realiza dorul nostru înfocat de a ne vedea în împărăția lui Dumnezeu.

A. Popov

Curierul Misionar

Organ al Uniunii Comunităților Evanghelice A. Z. Ș. din România

Redactor responsabil: A. VACAREANU

Anul XXIV, Mai, 1946. Nr. 5

Solia Evangheliei se predică cu putere!
Iată noii convertiți din Tg. Mureș

Primăvara ne surâde... Pe plaiurile Transilvaniei tinerii A. Z. Ș. sorb din farmecul naturii.

Bravii luptători — evangheliști cu cărți — ai Conf. Muntenia.

Tineretul din Giurgiu ajutând la reconstruirea
casei unui locuitor sinistat.

Printre tinerii transilvăneni, în
mijlocul naturii.

Printre deținuți

În ziua de 25 Ianuarie m'am adresat Direcțiunii Penitenciarelor cerând în numele Comunității Labirint îngăduința de a vizita închisorile civile din București. Și exact după o săptămână, mi s'a comunicat printr'o adresă că s'a aprobat să se viziteze închisorile, cu care ocazie să se împartă alimente și să se țină cuvântări morale însoțite de cântece religioase și distribuirea unor broșuri cu conținut moral. Pentru noi Adventiști de Ziua Șaptea știm ce este regimul de închisoare. Câți membrii din Comunitățile noastre nu au trăit viața de închisoare numai pentru că și-au lipit inima de adevăr și au iubit pe Mântuitorul lor. Acești reprezentanți ai Bisericii noastre și-au făcut datoria onorabil, susținuți de puterea lui Dumnezeu până la capăt în mijlocul suferințelor. Ei au răspândit prin viața lor lumina spirituală în acele locuri întunecoase. Ca această lumină minunată să strălucească mai departe și în inimile celor din închisori, iată motivul care ne-a îndemnat să urcăm scările la Direcțiunea Penitenciarelor și să cerem îngăduința de a vizita pe cei închiși.

Pentru deținuții închisorilor ne trebuia cărți și hrană și aceasta ne angaja la un sacrificiu pe care trebuia să-l facem cu toți. Când s'a adus la cunoștința membrilor Comunității cererea, au fost gata cu toții să susțină această lucrare, atât prin contribuția în bani pentru cărți cât și prin daruri în natură. Credincioșii Comunității Labirint au rupt din pușinul lor și l-au împărțit cu acești oameni cari trăiesc în fărădelegi, și astfel chiar de a doua zi Asociației de binefacere „Tabita“ i-au sosit pungi cu făină și cartofi pentru ca să poată face 600 de pachete conținând 300 gr. pâine și 150 gr. brânză. Unii dintre membrii au adus chiar rația lor din acea zi iar alții au făcut și alte sacrificii pentru a strânge făina necesară pâinilor ce trebuiau duse la închisorile din București. Surorile au pregătit pâinea acasă din făina adusă, simțind multă bucurie că pot să contribuie la această lucrare.

În ziua de 17 Februarie a. c. la orele 13, împreună cu un grup de frați, în mașini puse la dispoziția acestei lucrări de către membrii Comunității, am pornit la închisoarea Văcărești, secțiunea bărbați.

Direcțiunea închisorii și-a pus tot serviciul dezinteresat la dispoziția acestei lucrări și împreună cu sacii de alimente și pachetele de cărți am fost conduși într'o sală mare unde se aflau strânși peste cinci sute de deținuți cărora trebuia să le servim Cuvântul Domnului. După ce am cântat și am făcut o rugăciune, a urmat predica. Mulți dintre ei numai auzise niciodată în viața lor o predică, căci răutățile la care se dedase li se imprimase multora pe figuri. După predică, cântare și rugăciune,

Directorul închisorii a rostit câteva cuvinte de mulțumire și a recomandat în mod foarte mișcător literatura noastră deținuților. După aceea doi câte doi au trecut primind fiecare câte un pachet și două broșuri. Ce impresionantă scenă. Toată această lucrare se făcea în zăngănitul lanțurilor delapicioarele deținuților. Figurile lor acum nu mai erau așa de fioroase, păreau îmblânzite și ochii multora alergau mai degrabă după cărți decât după pachetele cu alimente. De aci am mers la spital și apoi la celule și astfel credem că nu a fost lipsit nici unul de aceste binecuvântări.

În ziua de 18 Februarie, împreună cu un grup de surori am mers la închisoarea de femei. Aceeaș primire bună ne-a făcut și Direcțiunea acestei închisori, înlesnind cu tot ce a putut desfășurarea serviciului nostru. Programul a mișcat multe inimi prin puterea Duhului Sfânt în acest loc și aceasta se putea vedea din lacrimile care curgeau neconținut pe obrajii multora din deținute. Când surorile au cântat cântarea „Lumea merge spre pierzare“, cântare făcută de frații noștri din Comunitatea Tigănești-Teleorman când se aflau în închisoare pentru credință, deținutele au rugat stăruitor pe surori să le lase lor această cântare pentru a o cânta în închisoare împreună cu alte cântări ale noastre.

Pe data de 24 Februarie și 10 Martie au fost vizitate institutele de minore și minori. Aceeaș primire bună ca și la închisori. În aceste două institute am mers la minore cu un grup de tinere și la băieți cu un grup de tineri, ținând să împărtășim toate vârstele cu binecuvântările acestei lucrări.

Direcțiunile acestor închisori ne-au invitat să mai mergem și să nu-i dăm uitări, arătând pretutindeni un mare interes pentru literatura noastră. Cu vizita la institutul de minori a luat sfârșit această lucrare, cu care ocazie s'a împărțit la 1470 deținuți: 2840 broșuri cu solia noastră, în valoare de circa 1.000.000 lei și 985 pachete cu alimente în valoare de 1.788.000 lei.

Cu toate acestea, în fața noastră stau mii de uși deschise în aceste timpuri, așteptând ca toți membrii Comunităților noastre să intre pe ele ca vestitori ai adevărului. În mintea noastră trebuie să păstrăm Cuvintele următoare: „Membrii Comunității n'au făcut nici a suta parte din ce cere Dumnezeu dela ei“; și Bunul Dumnezeu să ne ajute să împlinim și această datorie prin puterea Spiritului Său cel Sfânt, înaintea revenirii Sale.

St. Năulescu

Pentru tinerii din conferința Muntenia

Ajungând în iarna aceasta prin unele Comunități din Conferința noastră, am putut lua un prim contact cu marea masă a tinerilor Adventiști de Ziua Șaptea, dintre cari pe mulți din ei i-am văzut plini de zel pentru lucrarea Domnului.

Și am văzut mulți tineri. Conferința noastră numără peste cinci mii de tinere vlăstare cari se pregătesc pentru cer. În iarna care a trecut n'am putut sta prea mult de vorbă cu toți. Adunările acelea au avut un caracter general. Dar iată că a sosit vremea când Domnul a hotărât un timp de trei luni (Mai, Iunie și Iulie) consacrate numai pentru tineret. În acest timp vor avea loc adunări pe centre la cari sunt chemați a lua parte toți tinerii din cuprinsul Conferinței Muntenia.

De pe acum, vă rugăm, iubiți tineri, să vă pregătiți pentru timpul când vor avea loc adunările tineretului. Faceți în așa fel, ca în momentul în care veți fi anunțați de fratele predicator despre data la care ele se vor ține în

districtul Dvs., să fiți liberi de orice preocupare. Pregătiți-vă pentru acest timp cu poezii, cântări de cor (numai din cărțile de cântări ale noastre) și muzică instrumentală. Aduceți cu Dvs. Biblia, precum și cărțile: Educația și Solii pentru tineret, cei cari le au. De asemenea veniți cu cajet și creion pentru însemnări. Nu va lipsi dela aceste adunări ale tineretului niciun diriginte al cercului tinerimii; ei vor fi prezenți împreună cu toți tinerii cercului pe care-l conduc. Tot la aceste adunări sunt chemați toți diriginții Școlilor de Sabat dela majori și copii, împreună cu toți instructorii lor, întrucât tot cu aceste ocazii li se vor da îndrumări speciale.

Sperăm că Domnul va fi cu noi și ne vom simți bine împreună. Nu ne îndoim că tinerii vor răspunde cu entuziasm la această chemare. Timpul de față este timpul lui Dumnezeu, — dar el este și timpul tineretului.

Gh. Indricău
Secretar la Dep. Tineretului.

VREMURI NOU, OCAZII MARI

O caracteristică a zilelor din urmă pe care o va avea Biserica noastră, va fi și aceea descoperită în Spiritul Profetiei și redată astfel: „În toate părțile uși se deschideau pentru vestirea adevărului“. Într'adevăr data de 20 Ianuarie 1946 a fost pentru Comunitățile noastre din București un eveniment cu totul aparte, dar nu ultimul. Cu multă nerăbdare au așteptat membrii Comunităților această dată. Mulți mi-au istorisit că nu au dormit toată noaptea, iar alții s'au trezit din somn pe la orele 4 dimineața pentru a se putea pregăti până la ora stabilită.

Serbarea care trebuia să se desfășoare în sala de festivități a palatului P. T. T., a fost anunțată prin afișe în 20 de centre ale orașului București. Ea a produs o adevărată emoție pentru mulți credincioși ai noștri văzând pe aceste afișe numele Bisericii noastre care patrona această festivitate. Același interes l-au arătat trecătorii cari se opreau în grupe urmărind cu privirea afișele noastre. Deși ziua părea puțin promițătoare unei mari afluențe de public, din cauza ninsoșii, frigului și a viscolului, totuși casa de bilete a fost ținută timp de 2 ore sub asediul publicului dornic de a lua parte, dar care nu putea satisface decât cel mult 150 de persoane și acestea în picioare, deoarece restul de bilete se terminase imediat la punerea lor în vânzare. Astfel frumoasa sală a fost arhiplină dar neîncăpătoare și mulți vizitatori s'au întors cu regret acasă, primind totuși gratuit o broșură cu solia noastră și o

strângere de mână amabilă din partea evangheliștilor voluntari ai Comunități Labirint.

Programul a început la orele 11 prin intrarea corului în sală compus din circa 90 de persoane aparținând diferitelor Comunități din București, care a cântat acompaniat de orchestră, aceasta numărând circa 20 de persoane. Dela început am simțit că toată lucrarea pe care trebuia s'o facem a fost luată sub conducerea Duhului Sfânt, transformând toate manifestările noastre, atât cântările cât și versurile, într'o binecuvântare pentru cei prezenți. Acest deosebit și frumos program a încadrat o foarte frumoasă cuvântare a fr. Demetrescu care a vorbit despre adevărata binefacere, scoțând în evidență că adevărata binefacere constă în aceea de a a-ți împarte pâinea ta cu cel flămând.

Programul a durat două ore și jumătate lăsând o frumoasă și adâncă impresie chiar până la lacrimi asupra ascultătorilor. Dacă tot acest program s'ar fi imprimat pe plăci, spuneau unii dintre ascultători, cu multă plăcere l-ar mai asculta adesea în casele dumnealor. Literatura lucrării misionare a stat la dispoziția vizitatorilor care în afară de broșura ce le-a fost oferită gratuit, mulți au mai cumpărat diferite cărți din scrierile noastre. Și astfel a luat sfârșit acea neuitată și binecuvântată afirmare a Duhului Sfânt.

St. Năilescu

IN AMURGUL TIMPULUI DE HAR

Unul dintre cele mai mari și puternice motive pentru cari suntem datori să mulțumim lui Dumnezeu este că trăim timpul sfârșitului.

Pana inspirată zice: „Am ajuns la timpul prezis de Scripturi. A venit timpul sfârșitului, viziunile profetilor sunt desigilate și avertizările lor solemne arată că venirea Domnului nostru s'a apropiat“. — „Hristos, Lumina lumii“, p. 194.

Cea mai mare bucurie, mulțumire și mângâiere sufletească trebuie să umple inimile noastre, văzând că am ajuns ziua împlinirii lor.

„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră se apropie“. Luca 21, 28.

Despre timpul acesta s'a vorbit mult; mulți au așteptat cu dor împlinirea lui și astăzi când îi vedem împlinirea, nu știm dacă este înțeles pe deplin. Dar tocmai de timpul acesta ne leagă o grea și serioasă răspundere înaintea lui Dumnezeu și față de cei cari ne înconjoară. Dumnezeu așteaptă mult dela noi cei cari trăim în această generație de îmbelșugată lumină și cunoștință. El dorește ca să ne folosească la risipirea rătăcirii și superstițiilor cari întunecă mințile multora, ca ei să înțeleagă de câtă valoare este și cât de mult însemnează invitația ce încă se mai face: „Veniți la Mine“. Mat. 11, 28. „Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi“. Isa. 55, 6. „Căci vor veni zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor lui Dumnezeu“. Amos 8, 11. „Vor pribegi... Il vor căuta... și tot nu-l vor găsi“. Vers. 12.

Dumnezeu în marea Sa iubire, pentru ca să înțelegem noi mai clar seriozitatea timpului de față, compară timpul sfârșitului cu zilele lui Noe. Cum a fost în zilele lui Noe?

Locuitorii lumii înainte de potop, se îndepărtase de Dumnezeu, refuzând să îplinească voința Sa sfântă. Ei urmau propriei lor închipiri nesfinte și ideilor lor striccate. Tocmai din cauza stricăciunii lor au fost distruși. Astăzi lumea este pornită pe aceeași cale.

„O, de am cunoaște noi clipa cercării noastre. De am simți când Dumnezeu își va retrage mila Sa, sau cât mai este până atunci, am veni la Domnul mai degrabă. „Dar totul se scurge, se retrage pe nesimțite. Criza se furizează asupra noastră. Soarele strălucește pe căile lui obișnuite și cerurile încă mai spun slava lui Dumnezeu. Oamenii încă mai mănâncă și beau, sădesc și zidesc, se căsătoresc și căsătoresc pe alții. Comercianții încă mai cumpără și vând, oamenii încă se mai aruncă unii asupra altora luptându-se pentru locul cel mai de frunte, iubitorii de plăceri încă se mai duc cu grămada la teatru, alergări de cai, la jocuri de noroc. Stăpânește cea mai mare excitare, și cu toate acestea timpul scurt de probă este aproape să se încheie, și fiecare caz este aproape de veșnica hotărâre. Satana vede că timpul lui este scurt. El a pus pe toți agenții lui la lucru,

pentru ca oamenii să fie amăgiți, înșelați, ocupați și hipnotizați, până va trece ziua cercetării, și ușa milei se va închide pentru totdeauna“. — „Hristos, Lumina lumii“, p. 541.

Este de datoria noastră ca sufletele cari ne înconjoară și zac în necunoștința de Dumnezeu, să fie avertizate. Căci numai atunci când această Evanghelie a Impărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor, *atunci* va veni sfârșitul“.

Pe umerii cui este așezată această răspundere? Poate fi cineva scutit? „In zilele de perumă, zice Domnul, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură“. Fapte 2, 17. De aci reiese clar că dela copilașul cel mic și până la omul încărunit și asupra căruia anii apasă din greu asupra umerilor săi, toți trebuie să simtă răspunderea lucrării într'un timp ca acesta. Vocea care pentru ultima dată chiamă pe oameni la pocăință ca să se împace cu Dumnezeu, ne chiamă să luăm o poziție hotărâtă alături de Isus din Nazaret, spre a face o lucrare de care este nevoie chiar acuma.

„Lucrarea lui Dumnezeu nu se va termina până când bărbații și femeile Comunităților noastre nu se vor ridica la lucru, unind râvna și sfortările lor cu ale predicatorilor și slujbașilor Comunității“. — „Slujitorii Evangheliei“, p. 311.

Și dacă opera lui Dumnezeu de pe pământ nu se poate termina decât atunci când toți membrii vor porni uniți la lucru, responsabilitatea întârzierii acestei încheieri va cădea în cea mai mare parte asupra lor“. — „Incheierea Lucrării“, p. 6.

Intreaga biserică este chemată să asculte vocea aceasta și toți membrii Bisericii tineri și tinere, să simtă ca pentru ultima dată îndemnul ce se mai face încă: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură“.

I. V. Pîsică

Un grup de suflete câștigate pentru Domnul în Bistrița.

EVANGHELIȘTII VOLUNTARI

ORGANIZAȚIA MISIONARĂ

Mare bucurie este în ceruri, când sufletele se întorc la Domnul.

1. „Dumnezeu este un Dumnezeu al orându-elji“. (1 Cor. 14, 23). Orice lucru în legătură cu cerul este într'o ordine desăvârșită. Supunere și disciplină totală arată mișcarea oștilor îngerești. Succesul se poate ajunge prin rânduială și armonie în toate acțiunile noastre.

2. Ingerii nu pot însoți și nici Dumnezeu nu poate binecuvânta o lucrare ce nu este în rânduială. „Toți cei cari doresc să conlucreze cu îngerii cerești trebuie să lucreze în armonie cu ei... Dar niciodată acești soli nu vor voi să pună aprobarea lor asupra neorânduiei, desorganizării și desordinei“. — „Mărturii“ vol. I. p. 649—650.

3. „Este nevoie de o lucrare sistematică“. — „Servicii Creștine“, p. 75. „Eforturile făcute ca focul de paie vor da rezultate mici“. — „Mărturii“, Vol. IX. p. 55.

Să fie făcute eforturi sistematice ale tuturor ramurilor misionare“. — „Slujitorii Evangheliei“, p. 210. „Faceți eforturi regulate și bine organizate de a scoate pe toți membrii din starea lor de moarte în care se găsesc de ani de zile“. — „Mărturii“, Vol. VI. p. 264.

4. „Adevăratul creștin lucrează pentru Dumnezeu, nu din impulsivitate, ci din principiu; nu pentru o zi sau pentru o lună ci pentru tot timpul vieții sale“. — „Mărturii“, Vol. V. p. 393.

Creștinul nu va lucra din sentimente momentane sau emoție“. Este privilegiul fiecăruia să zică: Eu voiu executa porunca Domnului Hristos până la lășteră, fie că simt fie că nu simt. Nu voiu aștepta după o senzație fericită, sau după un impuls tainic, ci voiu zice: „Cari sunt datorităle mele? Ce-mi spune mie Domnul?“ — „Review and Herald, Aprilie 1889.

5. Biblia apără organizația chiar până la

cele mai mici grupe locale“. Am luat atunci din căpeteniile noastre, bărbați, înțelepți și cunoscuți, și i-am pus în fruntea voastră drept căpetenii peste o mie, căpetenie peste o sută, căpetenii peste cincizeci, căpetenii peste zece, ca dregători peste semănturile voastre“. Deut. 1, 15. „Atunci a poruncit să-i așeze pe toți cete, cete și au șezut jos pe iarba verde. Și au șezut jos în cete de câte o sută și câte cincizeci“. Marcu 6, 39. 40.

6. Comunitățile noastre trebuie să fie organizate pe grupe. „Formarea de grupe mici ca bază a eforturilor noastre creștinești, mi-a fost prezentată de Acel care nu poate greși“. — „Mărturii“, Vol. VII. p. 21. 22“. În fiecare Comunitate să fie grupe bine organizate spre a lucra în vecinătatea aceleiași Comunități“. — „Servicii Creștine“, p. 72.

Departamentul Misiunii Interne consideră o Comunitate organizată, chiar dacă are mai puțin de treizeci de membri, dar dacă are:

- a. Un conducător misionar al Comunității.
- b. Un secretar misionar.
- c. Un comitet misionar al Comunității.
- d. Serviciul misionar în fiecare prim Sabat din lună.
- e. Ține cele cinsprezece minute misionare în fiecare Sabat.
- f. Un program definit pentru activitatea misionară.
- g. Acolo unde sunt tineri să fie organizat și un Cerc al tinerimii (Misionarii Voluntari).
- h. Societatea de binefacere a surorilor „Tabita“.

Fiecare membru trebuie să fie activ în una din aceste grupe.

8. Domnul Isus dorește ca membri Comunității Sale să fie o grupă de lucrători lucrând pentru El fiecare în grupa în care e chemat.

9. Comunitatea are câmpul ei de lucru și acest câmp trebuie mereu mărit. Când Domnul a împărțit în mod sistematic câmpul lumii în patru districte, El a poruncit Apostolilor să ducă Solia în Ierusalim, în Iudea, în Samaria și până la marginile pământului. El ne-a dat și nouă un program definit prin care comunitatea și chiar și cele mai mici grupe să fie organizate a lucra toată regiunea ce aparține acelei Comunități sau grupe, ca astfel Solia să ajungă la orice făptură. Marcu 16, 15. 16.

I. Reil

ANUNȚURI

Un practicant și un ajutor de vânzător, branșa coloniale, doresc serviciu ca interni cu Sabatul liber, în București.

Doritorii se pot adresa Tel. 4.76.68. București, Calea Călărășilor, No. 148, d-1 Rânea.

Femei Sfinte

I. Chemarea femeii

1. În ce scop a fost creată femeia? Gen. 2, 18.
2. Cum numește apostolul pe femeile care trăiesc după chemarea lor? 1 Pet. 3, 5.
3. Cărui lucru aceste femei nu dau importanță? 1 Pet. 3, 3; 1 Tim. 2, 9.
4. Cum își manifestă ele gândurile lor sfinte? 1 Pet. 3, 6; 2 Tim. 2, 9.

II. Câteva exemple biblice despre „femei sfinte“

1. În Vechiul Testament

A. Rebeca

- a. Prin ce semn a recunoscut Eliazar pe femeia rânduită de Dumnezeu lui Isaac? Gen. 24, 14.
- b. Care femeie a corespuns ideii patriarhale a lui Eliazar? Gen. 24, 15—21.

B. Văduva din Sarepta

- a. Cărei femei a încredințat Dumnezeu pe servul Său în timp de strâmtorare? 1 Regi 17, 9.
- b. Pe cine a împrumutat această femeie? Vers. 10—13.
- c. Pentru ce faptă a răsplătit Dumnezeu pe femeie? Vers. 16, 19—23.

Observații Niciodată milostenie săvârșită în numele lui Dumnezeu nu rămâne fără plată”. E. G. White.

C. Sunamita

- a. La cine a găsit Elisei ospitalitate? 2 Regi 4, 8.
- b. Până la ce punct avea Sunamita iubire de aproapele? Vers. 9—11.
- c. Cum răsplăti Dumnezeu această binefacere? Vers. 12—17; 18—37; 8, 1—2.

2. În Noul Testament

A. Maria și Marta

- a. Care a fost conduita acestor două surori față de Isus? Luca 10, 38, 39; Ioan 12, 1, 2.
- b. Ce faptă de iubire a săvârșit Maria pentru Isus? Ioan 12, 3—8.
- c. Ce binecuvântare primară aceste femei dela Isus? Ioan 11, 1, 43, 44.

B. Tabita (Dorca)

- a. Ce spune Biblia despre Tabita din Iope? Fapte 9, 36.
- b. Care fu atitudinea femeilor în fața siccării Tabitei, care le ajutase atâta? Vers. 39.
- c. Cum a răsplătit Dumnezeu spiritul ei de jertfă? Vers. 40, 41.

C. Fivi

- a. Cine era Fivi? Rom. 16, 1.
- b. Care a fost recomandarea apostolului Pavel către biserica din Roma? Vers. 2.

III. Faceți de asemenea și voi parte dintre „femeile sfinte“ cari văd înalta lor chemare în ajutorul adus aproapelui, totdeauna și peste tot?

Plan de lucru

1. Să lucrăm bucată de pământ pe care o arendăm sau o primim dela cei binevoitori. Această bucată de pământ o lucrăm în comun, toți membri. Semănăm ce credem mai potrivit ca: bumbac, floarea soarelui, legume, porumb, cartofi, etc. potrivit cu locul și regiunea. La toamnă venim de pe acest loc îl vom folosi ca fond pentru săraci. La orașe în fiecare Lună lucrăm 3 ore pentru săraci, fie că venim la sala de lucru a „Tabitei“ fie că ne luăm lucrul acasă.

2. La ora „Tabitei“ care se ține în mod regulat în Sabatul al 3-lea din lună, facem o colectă pentru săracii Comunității.

3. Să avem „Coșul Săracilor“ în fiecare Comunitate.

4. Să primim darul oricui, pentru săraci.

În fiecare Comunitate să avem o listă cu numărul orfanilor și al văduvelor sau altor nevoiași pe cari să-i vizităm pe acasă ca să vedem nevoile lor și să-i putem ajuta după nevoie.

I. Reit

Calendarul Misionar

- Săptămâna Mare de colportaj—13 la 20 Aprilie.
Săptămâna de Rugăciune a tineretului — 18 la 25 Mai.
Săptămâna de abnegație — 22 la 29 Iunie.
Ziua Școlii de Sabat — 29 Iunie.
Ziua Mamei — 20 Iulie.
Ziua Educației — 24 August.
Campania de Toamnă — 21 Sept. la 26 Oct.
Ziua Colportajului — 19 Octombrie.
Ziua Școlii de Sabat — 26 Octombrie.
Ziua Lucrării de binefacere („Tabita“) 23 Noiembrie.
Săptămâna de Rugăciune — 14 la 21 Decembrie.
Ziua Școlii de Sabat — 28 Decembrie.

Doctrină Biblică

Creațiunea și Creatorul

1. Prin cine au fost create cerurile și pământul? Gen. 1, 1.
2. Prin cine a creat Dumnezeu toate lucrurile? Col. 1, 16; Ioan 1, 3.
3. Cum s'a făcut aceasta? Ps. 33, 9.
4. Ce fac cerurile? Ps. 19, 1.
5. Cu ce scop a făcut Dumnezeu pământul? Isa. 45, 18.
6. După al cui chip a fost creat omul? Gen. 1, 27.
7. La început ce loc a hotărît Dumnezeu drept locuință pentru om? Gen. 2, 8—15.
8. Ce putere s'a dat omului? Ps. 8, 4—8.
9. Ce putem vedea prin lucrurile făcute de El? Rom. 1, 20.
10. Ce asigurare este dată cu privire la puterea Creatorului? Isa. 40, 28.

Studiul Istoric Biblic

Mișcarea de Reformațiune și înaintașii ei

Reformațiunea sec. XVI a fost o mișcare de proporții mari, cuprinzând un număr mai mare sau mai mic de diferite elemente; dar miezul acestei mișcări era reafirmarea adevărurilor fundamentale ale creștinismului, în primul rând doctrina îndreptățirii prin credință. Ea se începu cu biserica medievală întemeindu-se pe întrebarea: „Cum va fi cineva îndreptățit înaintea lui Dumnezeu?” De veacuri răspunsul fusese: „Omul trebuie să-și dobândească mântuirea prin fapte bune”. Luther anunță în sunet de trâmbiță: „Dreptul va trăi prin credința sa”.

Reformațiunea însă era nu numai o restabilire a învățăturilor fundamentale ale creștinismului, ci era o restabilire a acelor învățături întemeiate pe învățătura Sfințelor Scripturi, deci recunoașterea și alipirea în totul numai de Cuvântul inspirat.

Aceste caracteristici generale aparțineau nu numai Reformațiunii secolului XVI, ci de asemenea mișcărilor mai puțin puternice și cu o influență mai mică ce pot fi numite ca înaintașe ale ei. Dintre acestea cea mai demnă de amintit a fost biserica celtă. Ea a început din Irlanda, una dintre primele țări ale Europei de Nord care ajunse sub influența creștinismului; dar ea s'a bucurat de o deplină dezvoltare și în Scoția. Despre biserica celtă știm, după cum aflăm în vremurile de mai târziu, că ei au păzit ziua șaptea ca Sabat.

Conducătorii bisericii celtice nu porunceau și nu domneau față de membrii lor, și nici nu-și asumau drepturi și prerogative.

Acești creștini celți au fost primii protestanți, și după cum spune un scriitor în Enciclopedia Schaf-Herzog, ei erau atât de aproape de adevăr încât puteau să fie puși în legătură directă cu prima biserică. El spune că așa cum amurgul întârzie în țările nordice la fel razele purpurii ale zilei din început sau răspândit până aci, în vreme ce pretutindeni în alte locuri se lăsa întunericul. „Invățătorii bisericii celtice”, așa cum spune același scriitor „au rămas la o vie legătură cu învățăturile de temelie ale Evangheliei, și mai presus

de toate, cu însărcinarea evanghelică dată de marele Cap al bisericii Sale”. — Schaf-Herzog, Vol. II, art. „Biserica celtă”, pag. 1236; ediția 1891. În adevăr, misionarii trimiși de acești primi Bretoni au pătruns în multe părți din Europa, și ei se deosebeau pretutindeni prin curățenia învățăturii lor și prin căldura zelului lor apostolic.

Însă de abia din sec. XIV, începând cu Iohan Wicliffe (1324—1384) putem privi spre reforme vădite în ce privește învățăturile religioase și revenirea cât mai mult la credința Evangheliei, ca un antimergător al Reformațiunii din secolul XVI. Iohan Wicliffe a fost Președintele Colegiului Balliol din Oxford și rector la Lutterworth. La vârsta de patruzeci ani el s'a evidențiat ca apărător al drepturilor Angliei față de papalitate. Cultura lui era felurită și profundă cunoscând în mod desăvârșit legiurile romane cum și jurisprudența engleză, în același timp avea și un minunat fel de vorbire.

Dacă Wicliffe ar fi rămas mulțumit doar cu împotrivirea față de plata tributului bănesc către Roma, el ar fi putut să-și mențină sprijinul oamenilor cu vază din Anglia, în vremea aceea, dar în fața lui stătea o lucrare mult mai mare. Dumnezeu îl conducea înainte pe o cale pe care nici el nu o cunoștea.

Printre învățăturile de seamă ale lui era aceea că nu este de nevoie să se facă rugăciuni către sfinți spre a da ei un ajutor. „Hristos”, spunea el, „Se află continuu lângă Tatăl și este cel mai în măsură să mijlocească pentru noi”. Doctrinei cunoscută sub numele de transubstanțiere — învățătura că pâinea și vinul împărtășaniei ar putea fi schimbat în realitate în corpul și sângele Domnului — el i se împotrivi cu toată puterea minții lui luminate. Poziția lui neclintită împotriva acestor învățături atrase pierderea unora dintre prietenii lui din nobile și din universitate, și îl duse acolo încât fu socotit de papă drept eretic. Interzicându-i-se să mai predice în universitate, el își continuă la Lutterworth lucrarea sa de scriere și predicare.

În timp ce Wicliffe căută să distrugă ce era fals, el muncea și la clădirea adevărului, și s'a

dovedit neobosit în eforturile sale de a învăța pe oameni Evanghelia. El a fost numit doctorul evanghelic. Norma lui de credință era Sfânta Scriptură. El refuza să primească vreo altă autoritate în materie de doctrină religioasă.

Odată cu retragerea sprijinului nobililor, Wicliffe a fost condus să se adreseze tot mai mult către popor. Spre a-i învăța principiile Evangheliei el organizează grupe de predicatori-călători, cari se adresau mulțimilor de prin piețele publice, pe câmp sau oriunde puteau găsi ascultători, învățând adevărurile mântuitoare ale Evangheliei, așa cum sunt prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu.

Pentru a instrui pe acești predicatori și a-i ajuta în lucrarea lor de desvăluire a principiilor Evangheliei față de oamenii de rând, Wicliffe, cu ajutorul unui prieten învățat, traduse întreaga Biblie în limba engleză curentă atunci. Această mare lucrare o termină cu câțiva ani înainte de a fi lovit de un atac de paralizie care puse capăt eforturilor neobosite ale acestui cărturar.

Aceasta a ajutat mai mult ca orice la răspândirea luminii creștinismului în Marea Britanie. Și deși după câțiva ani, în prima parte a sec. XV, Cuvântul lui Dumnezeu a fost sub anatema, fiind interzis oamenilor sub pedeapsa de moarte, și însăși oasele lui Wicliffe au fost scoase din mor-

mint, aise și cenășă aruncată pe spațiu, totuși lucrarea cu un început așa de nobil nu a putut fi oprită nicicând; Biblia odată redată în limba maternă, a continuat să circule în mod ascuns printre oameni până ce prin munca lui Tyndale în sec. XVI, cu ajutorul preseii de tipar, Cuvântul lui Dumnezeu a fost adevărat semnat în toată țara.

Lucrarea lui Wicliffe s'a întins mult mai departe decât Anglia. Ucenicii lui dela Oxford duseră învățătura lui înapoi pe Continent. Scrierile lui s'au răspândit și în afara Mării Britanii și în decursul vremii, la Universitatea din Praga, în Boemia s'a ridicat un grup de bărbați zeloși care au adoptat reformele lui Wicliffe. În fruntea bărbaților din această mișcare era Ioan Hus (1369—1415) și Eusebius Ieronim (a doua jumătate a sec. XIV. — 30 Mai 1416) amândoi credincioși până la moarte, dându-și viața pentru Evanghelie.

Deasemeni în timp ce restul Europei era în întuneric, Waldenzii, trăind în văile roditoare ale Alpilor Italiene, au făcut să dăinuiască timp de mulți ani o viață religioasă întemeiată pe Scripturi. Colportorii lor au adus părți din Scriptură în diferitele părți ale Europei și astfel încetul cu încetul ei pregăteau calea pentru Reformațiunea din secolul al XVI.

Piatra Olt

Satul este aproape acoperit cu zăpadă. Drumul dela gară spre sat începe să se desfacă prin grija neobositului și gospodarului Primar din Piatra.

E ger afară, dar în adunările pe cari le-am avut pe această vreme grea și aspră, s'a dovedit că ardea un foc mare, focul sacru al căldurii Evangheliei.

Troenile cel mari, gerul cumplit, distanțele de zeci de kilometri nu au fost piedeci pentru frați de a veni aci.

A N U N Ţ

Facem cunoscut că medicii noștri și-au început consultațiile la Dispensarul ce funcționează pe lângă Școala de Infirmitate „Victoria” din București, Str. Mitrop. Ghenadie Petrescu 116.

Suntem recunoscători lui Dumnezeu și pentru acest Dispensar ce și-a început activitatea și credem că membrii noștri vor căuta să profite în cea mai mare măsură de ocazia ce le este dată pentru folosul lor personal.

Consultațiile sunt Miercurea și Joia între orele 9—12.

Ii văd pe tineri cu dorul de a se face folositori Domnului. Câțiva se ridică, în ceasul al unsprezecilea, și hotărâți de abia așteaptă să se încheie adunările acestea și să plece la Școala Misionară. Alții rămân cu dor în urmă, dar se înscriu și ei la lucrarea de evanghelizare în Comunele învecinate, lucrare ce tinerii din Piatra o fac sistematic și cu mult rod.

Privesc cu admirație pe cei mai vârstnici și pe cei bătrâni. În ochi le arde dorința de consacrare a lor și familiilor lor. O lacrimă caldă văd că se prelinge ușor pe obraji. Vor să fie sfințiți prin harul lui Dumnezeu, curățiți în totul prin sângele lui Isus.

Inimile tuturor, copii, tineri, vârstnici și bătrâni, se deschid la apelurile Duhului Sfânt.

Să fim ca El, spre a avea parte de El la a doua Sa venire, iată ținta luată la aceste neuitate adunări în frumoasa Comună Piatra Olt.

V. Florescu

Dr. El. Iacob-Prisecaru

Consult. 4—6 p. m.

Str. Nerva Traian, No. 33

In ziua de 19 Ianuarie 1946, își încheie activitatea misionară prin trecerea la odihnă, fr. predicator Motorca Gheorghe, care își face sfârșitul de cale în Comuna Luguzău, Jud. Arad, unde vede lumina zilei în anul 1877, dintr'o fruntașă familie. Primește din tinerețe credința baptistă și activează plin de elan organizând mai multe biserici. Pentru activitatea intensă depusă în ogrul Evangheliei a fost ordonat ca predicator al Bisericii Baptiste. In anul 1909 primește credința Adventă, pentru care sacrifică gospodăria de 100 jugăre teren arabil, plecând cu întreaga familie la Seminarul A. Z. Ș. din Friedensau, Germania. La reîntoarcere în țară începe activitatea ca misionar al speranței advente în Comuna Buteni, continuând-o apoi în orașele: Arad, Caransebeș,

Sighetul Marmației, Satul-Mare și Lugoj unde trece la pensie.

Cu ocazia recâștigării libertăților noastre religioase a simțit imboldul dumnezeesc să părăsească Bucureștii și să revină între rudele sale și să predice cu râvnă neobosită adevărurile veșnice ale Evangheliei. Intr'o activitate misionară în care se întrece pe sine însuși e răpus de o boală pulmonară agravată de o răceală contractată într'o sală arhiplină în care vorbea explicând cartea Apocalipsul. Lasă regrete unanime printre

cei ce l-au iubit și apreciat din Comunele Luguzău, Taș și Minis.

Cu ocazia înțumării au participat cunoscuți din 7 localități, precum și notabilitățile din Comuna Silindia și Luguzău unde pe vremuri a activat și ca primar. A cântat cu însuflețire fanfara și corul bisericii baptiste din Taș, Jud. Arad. Din Cuvântul Domnului a vorbit și reprezentantul cultului Baptist cum și Domnul Director al Școlii primare Sferdian Gheorghe care într'o scurtă și mișcătoare alocuțiune scoate în relief persoana decedatului, activitatea din ultima vreme, precum și râvna de care era animat pentru progresul adevărului, ținând lecturi biblice chiar pe patul de suferință.

După o scurtă dar grea suferință, cu două zile înainte de a adormi în Domnul, fr. Motorca s'a adresat tovarășei sale de viață, zicând: „Mai sunt azi și mâine cu voi, iar apoi voi pleca pe calea pe care merge tot ce-i pământesc”.

Așa s'a încheiat viața de luptă și trudă a unuia care a fost printre primii pionieri ai mișcării Advente din România.

Sperăm al revedea în veșnicie.

Crișan Pavel

I M P O R T A N T

Incepând cu luna Martie s'a hotărît a se lua în studiu la adunările din fiecare al 3-lea Sabat din lună, câte un subiect din „Doctrina Biblică” și altul din „Istoria Denominațională”. Este bine ca cei cari vor avea să predea aceste subiecte să le studieze bine spre a fi redade cu putere și lămurit. La sfârșitul acestor studii se vor da examene.

In afară de aceste studii, programul va mai cuprinde și Raportul cum și Straja Dimineții. De asemenea să nu se uite a fi și o muzică instrumentală sau vocală, cum și o poezie.

Pentru aprofundarea mai bine a acestor subiecte este de dorit ca Dirigintele să hotărască un timp când tinerii să se adune spre a le studia și a se documenta pentru ca în al 3-lea Sabat din lună să se prezinte cu aceste teme bine cercetate și știute.

